

گروهی با انصباطی که به اندیشه های پیشروعصر زوال امپریالیزم مسلح است وشیوه انتقاد از خود را بکار می بند و با توده های مردم صمیمانه پیوند دارد و روشنفکران پیشرو و وفادار به توده را رهبری می کند ، جبهه واحدی مرکب از تمام طبقات و گروه های پیروجهشی کیفی به رهبری دسته فوق الذکر سه سلاح همده ایست که بدان وسیله دشمن را میتوان از پادر آورد.

شعله جاوید

ناشراندیشه های دموکراتیک نوین

1968 می 16

۱۳۴۷ هـ

پنجشنبه 26 ثور

شماره هفتم

مارش نبردانگیز رنجبران از کرانه های شمالی کشور بسوی کابل

گروهی از کارگران آگاه پروره های (تفحصات پترول) ولايت جوزجان دراثر بیداد گري های کارفرمایان و برافراشته نگهداشتن درفش پرافتخار مبارزه بانظم آهنین وصفوف فشرده و بکار بستن شیوه ستوده و اخلاق کارگری پیاده بسوی کابل به مارش آغاز کرده اند . کارگران قهرمان با پایمردي و نيري شگفت انگيز موانع و دشواري هاي زيادي را که دستگاه حاكمه بر سر راه شان قرار داده بود درهم شکسته ازراه ها و کوهپایه هاي دشوار گذر و دشتهاي پنهانور گذشته واستوارتر از صحره هاي خارائين به پيش مي شتابند و اکنون که اين نوشته در دست ترتيب است تاحوالی شهر پلخمری رسده اند .

خبرنگار ما جريان را چنين گزارش مي دهد که :

وقتي رئيس تفحصات شبرغان به عرايض ايشان وقعي نمي گذارد آنان مي خواهند با وسايط نقليه بسوی کابل حرکت کنند ولی ممانعت جدي اولياي امور موجب مارش کارگران بسوی بلخ مي شود . پاسداران منافع ارجاع بعد از آنکه با توسل به قوه نمي توانند مانع اراده کارگران گرددن از هونل داران وساير اشخاص طول راه تقاضا مي کنند تا ازدادن غذا وساير وسائل ضروري خود داري کنند کارگران در طول راه علف مي خورند خوب دقت کنيد کارگران عزيز اينست دموکراسی برای شما ، درقرن بيست کارگرها وادر مي کنند تا مانند انسان عصر حجر گياه خواري کند . آستان بوسان ارجاع برای گول زدن شما مي خواهند يك چنين دموکراسی را نتيجه اراده شما بدانند اراده ایکه کارگران را وادر به گياه خواري مي کند .

زمانیکه کارگران در حدود سرخ کوتل مي رسند ، کارگران آگاه نساجي پلخمری و معلمین روشنفکر پلخمری به پیشواز ايشان مي روند . اينجا دراين منطقه کارگري است که پاسداران (پاشنه آهنین) ارجاع به تب لرزه مرگ گرفتار مي شوند زيرا صرف نظر از 360 نفر کارگر شبرغان 2400 نفر کارگر نساجي پلخمری بيش از 500 نفر کارگران شرکت قند بغلان و 2000 نفر کارگر اجير قوای کار جدا تصمیم می گیرند تا درین مارش بی سابقه و تاریخي سهم بگیرند ولی قبل از آنکه این دواردوی کارگر بهم برسند عمل ارجاع به قوای ژاندارم پولیس بغلان و نهرین

متول میشود و به هر ترتیبی که هست از بهم رسیدن کارگران به همیگر مانع می شوند کارگران آگاه نساجی پلخمری تا ساعت یک شب 22 ثور به مظاهره خود ادامه می دهند.

طبق آخرین اطلاع خبرنگاران 360 کارگر شیرغان را در بغلان و سرخ کوتل توقیف کرده اند و می خواهند حتی با تسلی به خانواده های شان آنان را باز گردانند همچنان یک تولی عسکر مسلح را مامور مراقبت کارگران نساجی و یک تولی دیگر را مامور مراقبت کارگران قند بغلان نموده اند ولی وضع کارگران که از شیرغان الی سرخ کوتل به مارش خود ادامه داده اند بقدرتی تاثرآور رفت انگیر است که کارگران نساجی و شرکت قند دو روز شد دست از کارکشیده اند.

سه نفر از کارگران نساجی به خبرنگار مأکثتند: ما به هر قسمی که شود در راه رهایی رفقای کارگر خود ایستادگی می کنیم و با ایشان متحد بسوی کابل مارش می کنیم زیرا وضع زندگی ما نیز چندان بهتر از رفقای کارگر شیرغانی مانیست.

کارگران نساجی پلخمری اظهار کرده اند: رفتار و حشیانه طفیلی های مرجع به ما تجربه می دهد که هرگز ممکن نیست با تسلی به جلب ترحم و عذر و زاری به مرجعین به مقصود خود برسیم ما در راه احراق حقوق خویش و برادران کارگر خود بصورت پیگیر و مداوم به مبارزه خود ادامه می دهیم و سرانجام پیروز می شویم.

کارگران قهرمان کرانه های شمالی کشور با این جهش بزرگ به پیش در تاریخ مبارزات طبقاتی افغانستان باب نوینی را گشودند. این مارش پرافخار طلیعه صبح فردا رهایی رحمتکشان از زنجیر بیداد، ستم و مظہر تو امندی و آگاهی رنجبران افغانستان است.

شعله جاوید به کارگران قهرمان درود گرم می فرستد و ایمان عمیق دارد که سرانجام در فش گلگون پیروزی رنجبران بر افراد شه خواهد شد و دشمنان آنان بر زباله دان تاریخ این شایسته ترین جایگاه خویش سرنگون خواهند گردید.

دکتور عبدالله محمودی

منشاء تراکم سرمایه

برای تمدید حیات و طی طریق تکامل اجتماع، انسان ضرورت به تولید نعمات مادی دارد. اجتماع بشری همانطوری که از تولید نعم مادی چشم پوشیده نمی تواند، بهمان نهج از مصرف آن هم جلو نمی گیرد.

روز بروز و سال بسال انسانها به نان، گوشت و دگر مواد غذائی احتیاج احساس کرده و هکذا به لباس و کفش و سایر مواد مورد احتیاج ضرورت دارند. انسانها چه در عهد کمون اولیه، چه در نظام بردگی، چه در نظام فیوکالی و چه در نظام سرمایه داری و امپریالیستی و نظامهای متفرقی دگر روی ضرورت اجتماعی باید همه این مواد طرف ضرورت را تولید کنند.

در سیر جریان تولیدی که رو به تکامل است تحت یک جبرا اجتماعی انسان هامراحل مختلف ارتقائی را پیموده تا بالاخره در برخی از ممالک موجوده جهان نظام های ستوده متفرقی عرض اندام نموده است.

در خلال این جریان تولیدی وقتی نما به تولید جهان سرمایه داری نظر بیاندازیم می بینیم که در یک مرحله همین پول به سرمایه تبدیل شده و با سرمایه ارزش اضافی بیشتر عرضه گردید و با این ارزش اضافی حجم سرمایه بیشتر می گردد. عباره دیگر تراکم سرمایه ارزش اضافی را با آورده و ارزش اضافی جریان تولید سرمایه داری را پیش کشیده و این امر بذات خود منافع سرشار سرمایه و نیروی کار را در دست صاحبان کالا تمرکز می دهد. تمام این فعالیت ها که در داخل

یک دایرہ معیوبه بحریان است منشاء تراکم سرمایه را توضیح می دهد . یعنی یک تراکمی که نتیجه تولید سرمایه داری نبوده بلکه آغاز آن می باشد .

در پندارهای عامیانه چنین وانمود می گردد، که از اعصار خیلی قدیم در اجتماع بشری دریک قطب مردم ذکی ، فعال و نجیب قرار داشت که بدون قبول رنج و تکلیف نان خود را بست آورده و در قطب دیگر گروه انبوه مردم تبلیغ و ندار قرار داده شده که نان خود را با عرق جبین و آبله کف دست گرد می آورند . بهر حال باید قبول کرد که دریک قطب ثروت تراکم نموده و قطب دیگر از فقرنشانی دارد .

طوریکه تولید و منابع حیاتی در آغاز امر داخل سرمایه نمی گردد پول و کالا هم در اول قید سرمایه نمی شوند .

برای اینکه پول و کالاهه سرمایه تبدیل شوند لازم است این تغییر تحت شرایط مشخصی صورت گیرد .

دو گروه مختلف صاحبان کالا در مقابل هم قرار گرفته و در تماس یکدیگراند. دریک سواز پایان پول ، تولید و منافع حیاتی ، که حاصل ارزش های خویش را با خرید نیروی کار دیگران بست آورده اند قرار گرفته و در جانب مقابل کارگران آزاد، فروشندهان نیروی کار خویش یعنی فروش کاران کار اخذ موقع نموده اند کارگران آزاد بمفهوم دوگانه آنهائی هستند که طور شاید و باید نه در جمله وسائل تولید محسوب می گردد مثل برداگان و سرف ها و نه از خود وسائل تولید دارند مانند دهائین صاحب اقتصاد شخصی . این کارگران فاقد همه چیز آزاد و مجرد هستند با موقع گیری این دو قطب مقابل در مارکیت کالائی اساس تولید سرمایه داری گذاشته می شود مناسبات سرمایه در تامین شرایط کار جدائی را بین کارگران و کارفرمایان سبب می شود . بمجرد که تولید سرمایه داری جان بگیرد محض به این تفرقه جوئی اکتفا نکرده ، بلکه آن را به سویه تکاملی دوباره تولید می کند . جریانیکه مناسبات سرمایه خلق می کند بجز از جدائی کارگر از کار فرما در خلال شرایط کار چیزی دیگری بوده نمی تواند . درین جریان از یک سو حیات اجتماعی و وسائل تولید به سرمایه تبدیل شده و از سوی دیگر مؤلین بی وسیله را به کارگران مزدور تبدیل می سازد .

تراکم سرمایه در منشاء بجز از جریان تاریخی افتراق بین مؤلین و وسائل تولید چیز دیگری نیست . این جریان از سببی منشاء تراکم شمرده می شود که پیش آهنگ سرمایه بوده و شیوه تولیدی موافق آنرا تشکیل می دهد .

مؤل بی وسیله (کارگر) وقتی به شخص خود متکی می باشد که تمام زنجیرهای وابستگی خود را از هم بپاشد، یعنی سرف ویابرده کسی نباشد . برای اینکه فروشنده آزاد نیروی کار خود گردد و برای اینکه کالای خود را در هر مارکیتی که خریدار دارد عرضه بتواند باید پیوند و علاقه خود را با اتحادیه های پیشه وری و حلقه های شاگردی و استادی قطع کرده و آزادی خود را فراهم ساخته باشد. بدینصورت سیر تاریخی کارگر مزدور تشریح می گردد. این کارگران که از جبر اتحادیه های صنفی و دیگر گروه های اجتماعی آزادی خویش را تامین کرده اند بحیث نویسندهان تاریخ سرمایه داری اخذ موقع می کنند . چون وسائل تولید و دیگر وسائل زندگی این رنجران در نظام فیوдалی مورد دستبرد و چپاول قرار گرفته این آزادگان جدید مجبورند خود را در معرض فروش بگذارند . نباید فراموش کنیم که حمله و دستبرد حقوق کارگران در تاریخ بشری باخون و شمشیر ثبت شده است .

وقتی سرمایه داران صنعتی پا به بساط تاریخ گذاشتند نه تنها پیشه وران را از ستیز قدرت بیرون کشیدند ، بلکه مالکین سرشار نظام فیووالی را هم مورد فشار قراردادند. ازینجا مبارزه جدی سرمایه داران صنعتی با فیووالی ها و پیشه وران بروز کرده در نتیجه تکامل تولید و استثمار آزادانسان ذریعه انسان بوجود می آید .

کارگران مزدور که در جریان سرمایه داری از همه چیز محرومند و در آغاز جریان تکاملی بشکل بردگه بوده اند . در جریان نظام فیوдалی به صرف تغییر شکل داده و در نظام سرمایه دارای شکل کارگر مزدور را اختیار کرده اند .

نظر به سیر تاریخی سرمایه داری بصورت منفرد در قرون 14 و 15 عیسوی در بعضی از شهر های حوزه مدیترانه بوجود آمده بود . ولی تاریخ ثبت شده سرمایه داری در قرن شانزدهم بنظر می خورد جای که شیوه تولید سرمایه داری پیدا شده مناسبات سرواژازبین رفته و عصر قرون وسطائی سپری گردیده است .

عصر تاریخی که در آن منشاء تراکم سرمایه به شکل دگرگونی عمیق کیفی ظهر میکند مشخص با صنف سرمایه دار صاحب قدرت در فرستی است که توده های انبوه بشری دفعتاً و جبراً بشکل رنجبران آزاد در می آیند . در مارکیت های کارکشانده می شوند . دستبردو تهاجم در مولدهای زراعی معنی دهاقین و دور ساختن آنها از ملک و مال شان اساس این جریان سرمایه داری را تشکیل می دهد . سیر تاریخ این جریان در ممالک مختلف برنگاهای مختلف جلوه گر شده و مراحل مختلف آن به مراتب مختلف و به عصر های مختلف تاریخی تحقق می پذیرد .

تراکم یاب خطریست در عرصه ثروت اجتماعی . این هدف با استثمار دسته جمعی انسانها و در عین زمان حکم روانی مستقیم و غیر مستقیم سرمایه داران بسط و وسعت اختیار می کند از آنجا که نسبت ارزش اضافی در قدم اول با درجه استثمار نیروی کار ارتباط دارد و از آنجا که تسریع تراکم ذریعه از دیاد نیروی تولیدی کار مشخص شده و تسریع آن ذریعه از دیاد استثمار کارگران صورت می گیرد و از آنجا که مزد کار بصورت اصغری ارزش نیروی کار است لذا کاهش جبری مزد کار در تحت این ارزش در تراکم سرمایه رول بارز دارد .

جبهه متحد ملی پایه سیاسی دولت دموکراسی ملی

در دوران ما که جهان آبستن دگرگونی های ژرف است و جهان بینی پیشرو جاذبه نیرومندی در میان طبقات و قشر های مترقبی سراسر جهان پیدا کرده و به نیروی مادی شگرفی تبدیل شده ، نبرد دلیرانه رنجبران کشور های اروپایی باختり و هم آهنگ با آن جنبش های رهایی بخش و دموکراتیک خلقهای ستمکش خاور زمین ، افریقا و امریکای لاتین این سه گره گاه تضاد های حاد، به شتاب چون آذرخش و نیروی چون بهمن در او جگیری است . این جنبش های دوران ساز هر روز به اوج نوینی می رسد و با هر فرازمندی این سیلا布 خروشان بتی از بتان تاریخ سرنگون می شود و "غول پای گلین" امپریالیزم در لجن زار نیستی فروت مرد . مدافعين استعمارنوازین و گروندگان راه آنان که پرچم های سیاه خویش را در برابر امپریالیزم خم کرده و نیروهای خویش را برای پیروز کردن استراتژی تاراجگرانه امپریالیست ها و ساختن پایه تیوریک برای سیاست ددمنشانه آنان گماشته اند و استگی درونی تضاد میان اردوگاه سوسیالیزم و امپریالیزم و تضاد میان جنبش های رهایی بخش ملی و سیستم استعمار امپریالیستی را نادیده انگاشته و با این سازشکاری آشکار می خواهند سرشت انقلابی این جنبش ها را پنهان سازند و آنرا به کوره راه جنبش بورژوا دموکراتیک لیبرالی گرایش دهند تا از یکسو راه آشتی با جهان خواران امپریالیست برای شان باز باشد و از سوی دیگر از پشتیبانی طبقات فرمانروایی کشور خویش بهره ور گردد .

حال آنکه جنبش های آزادی خواهی و دموکراتیک خلقهای خاورزمین امریکای لاتین و افریقا محور و کانون پیکارهای طبقاتی جهان کنونی و یک شکل و نمود تضاد بین دو سیستم جهانی وبخشی از رستاخیز رنجبران سراسر جهان است.

راه رشد غیر سرمایه داری که اکنون در مقیاس جهانی به ورشکستگی و رسایی روبرو شده یکی از راه هایی است که آینین شکنان دوران ما خلقها را برای گام نهادن در آن فرا می خوانند تا آن را از گرایش به شیوه ها و راه های آزمون شده رهایی بازدارند. در این مقالت بحث بر سر جبهه متحد ملی است که بنا بر پندار مدافعين استعمار نوین و دنباله روان آنان پایه سیاسی دولت دموکراتی ملی شکل سیاسی راه رشد غیر سرمایه داری را می سازد.

به اساس این پندار جبهه متحد ملی مشکل است از نیروهای متفرقی، دموکراتیک و میهن پرست کارگران، دهقانان، پیشه وران خرد بورژوازی و بورژوازی ملی که در راه استقلال و عدم وابستگی، دموکراتی ملی، گشاش مواضع سرمایه امپریالیستی و به پایان رسانیدن پیروزمندانه جنبش دموکراتیک و آزادی بخش سهم دارند و هریک از طبقات دموکراتیک یاد شده می تواند جبهه متحد ملی را رهبری کند. اینجاست که مدافعين استعمار نوین و سرسپردگان آنها در ژرف ترین ژرفایی سازشکاری و آینین فروشی سرنگون می شوند و جبهه متحد ملی را از محتوی انقلابی آن تھی می سازند.

رهنماود های پیش آهنگان جنبش کارگری بما می آموزد که ژرف بودن و راستین بودن هرجنبش را تنها با این معیار می توان ارزیابی کرد که برخاستگان کدام طبقه هژمونی را بدست دارند و برای اینکه هیچ چیز پنهان نماند و سیمایی هرجنبش بصورت واقعی آن تجلی کند باید دید که رهبری در دست کدامین طبقه است.

جنبش آزادی خواهی و دموکراتیک خلقهای خاورزمین ، امریکای لاتین و افریقا خصلت ضد امپریالیستی دارد زیرا از نخستین سالهای سده بیستم به این سو مقدار سود اضافی که کشورهای امپریالیستی از استثمار این خلقها بدست می آرند، از مقدار سود اضافی که از استثمار خلقهای کشورهای خوش بدست می آرند چندین بار بیشتر است . بنابر آن تنها آن طبقه می تواند جنبش های رهایی بخش و دموکراتیک را با پیروزی به فرجام برساند و تا پایان کار پیکار جو و سرخست به ماند که سرشت طبقاتی اش از ریشه ضد استثمار و ارتاجاع و ضد امپریالیزم باشد نه آن طبقاتی که خصلت دوگانه و دوجانبه ستمکشی و ستمگری دارد و در راه به انجام رسانیدن رستاخیز ناپیگیرند. چون رنجبران نمی توانند بدون همزخم و هم پیوند جنبش رهایی بخش ملی را به پیروزی برسانند . مسئله هم پیوند و همزخم در دگرگونی های جهشی و از نوسازی بنای جامعه نقش ارزشمندی دارد . رنجبران برای آنکه رهبری جنبش رهایی بخش ملی را در دست داشته باشند باید با نیمه رنجبران، دهقانان و طبقه متوسط و در شرایط خاصی با قشر فوکانی آن متفق گردد و جبهه متحد پنهانی را برای نبرد بالامپریالیزم و فیو دالیزم پی ریزی کند و به ایجاد محل های لازم برای بنای جامعه آینده پردازند.

جبهه متحد ملی تنها آنگاه می تواند سازمان یابد که همبستگی رنجبران با نیمه رنجبران تامین شده باشد و این همبستگی در صورتی تامین می شود که رنجبران هژمونی را بدست داشته باشند. نادیده گرفتن این مسئله به معنی نفي و انکار جبهه متحد ملی است . در بسا از کشورهای جهان و در بساز چرخش گاه های تاریخ نیروهای پیشرو به پی ریزی چنین جبهه متحدي پرداخته اند .

اکنون بیائیم بر سر اینکه آیا مسئله سازماندهی جبهه متحد ملی در اوضاع و شرایط کنونی افغانستان در دستور روز قرار دارد و یانه ؟ واقعیت عینی کشور ما بیانگر آنست که در شرایط فرمانروایی تاجر بروکرات و ملاک بروکرات که همواره جنبشهای خلق را بازبان گوله آتشین پاسخ گفته اند واز سوی دیگر دسته پیش‌آهنگ و سازمان گر رنجبران که باید جبهه متحد ملی را رهبری کند

و در زمینه های سیاسی ایدئولوژی و سازمانی آزادی و هژمونی عمیق و پیشرو خود را نگاه دارد
تشکل نیافته چگونه می توان هم پیوستگی طبقات و قشرهای متفرقی جامعه را تامین کرد ؟
آیا در چنین شرایطی که مردم از داشتن آزادی های دموکراتیک بی بهره اند رسیدن به این آرمان
امکان پذیر است ؟

سرانجام خلقهای ستمکش کشور ما دریک جبهه متحد گرد خواهند آمد امانه بدانگونه که مدافعين
استعمارنوین و پیروان آنان دستور می دهند .

سرانجام آین شکنان دوران ما با این جنگ ابزارهای زنگ آلود که از زرادخانه بین الملل دوم
ربوده اند به نعش سیاسی تبدیل خواهند شد . سرانجام روند تاریخ و نبرد های افق کشای خلقها که
انگیزه ژرف ترین چرخش ها در دوران ماست براین پندارهای ناستوار و میان تھی چیره خواهد
شد و خلق کشورما در راهی گام خواهد نهاد که خلقهای پیکارجوی جهان با گام نهادن در آن به
پیروزی رسیده اند .

پیکار ، ناکامی باز هم پیکار باز هم ناکامی باز هم پیکار و سرانجام پیروزی چنین است آئین
رہسپاران راه خلق .

س . س

دیزگر دبچی غزو

ستره ملاکه نور ستا ژغ په غاره ورلي نشم
ستا دېپنولاندي خپلي ژوند کولي نشم
چه په خپيره دي و علم ما به خېرکنل
کله به ناست و م نو لجن کله پلار ته ژړل
اوسم زلمي شوي یمه ستا ظلم زغملي نشم
ستا دېپنولاندي خپلي ژوند کولي نشم
ته کرارناست ئي زه شپه ورڅ یمه په کارکي لګيا
په ګيده وري تن مي لوح دي ژوند کوم په بیديا
مری دي نیسمه خپل مزدور پریښو دلي نشم
ستا دېپنولاندي خپلي ژوند کولي نشم
ستا بداري زما مزدوری به وي تر کومه وخته
ته روغ رمت زما رنځوري به وي تر کومه وخته
پلارمي ستا وکره غلامي زه يي منلي نشم
ستا دېپنولاندي خپلي ژوند کولي نشم
زما په غونبو دي آبادي کري ماني مناري
سردي دي کړي زما غريب به وينو بلدنګ کناري
آخر په زما شي خپل حقه حق درېښلي نشم
ستا دېپنولاندي خپلي ژوند کولي نشم
زما هدوکي بري تعمير کي دګادر به نامه
سترګي مي بري په ديوالو کي دمرمر په نامه
بس دي په خپل بدن ماني آبادولي نشم
ستا دېپنولاندي خپلي ژوند کولي نشم
تل خوبنوي غتیان له حانه زما په زړه اوړۍ

مست دي کړل واړه لمپنان زما دلاس په ثمر
 ډيردي حلال کړل ګوره زه حلا ليدلي نشم
 ستا دېپنو لاندي خپلي ژوند کولي نشم
 دجوار خبر به دي کونکو لاندي ويرخوم
 له شدادي شان او شوکت نه به تاوغورخوم
 ستاچم وچل راته معلوم شو غوليدلي نشم
 ستا دېپنو لاندي خپلي ژوند کولي نشم
 خاشه مي مه ګنه ډير ټینګ غيرت ايمان لرمه
 ويني به تلي کرم له تانه ډير غت توان لرمه
 ډيردي ايثارکوم پس له دي ايثار بدلي نشم
 ستا دېپنو لاندي خپلي ژوند کولي نشم
 ستاغته کيده به کرم خبري لرم لاس کي غت لور
 حق دي رانه کر په خوبني او س به ئي اخلم په زور
 نور دكتري په شيشگانو پوري دلي نشم
 ستا دېپنو لاندي خپلي ژوند کولي نشم
 دتابه وينو څونه وينځمه لاس او ببني
 ورکي به نشي له وطنه دظلمونو ريشني
 او س خو ځيدلي يمه شانه تمبيدي نشم
 ستا دېپنو لاندي خپلي ژوند کولي نشم
 حق ناري په هر لور او رمه غوريونه لرم
 زه په هم غږ کرمه په زړه کي ډير دردونه لرم
 زه " سخندان " دبزگر زوي نور صبر دلي نشم
 ستا دېپنو لاندي خپلي ژوند کولي نشم

زمور او سنې اقتصاد چه دولتي

- 2 -

سکتور په نامه یادپردي

ددوهم پلان خارجي منابع چه په سرمایه ګذاري او خارجي پوروونو بانيد ولاړ او دولت په لاس کي
 دي 352 ميليون دالر ته رسيري چه تقربيا د پيش ببني شوو لګشتونو په سلو کي شپيته برخه
 نيسې . پورتني حقیقت دغه مطلب ھر ګندوي چه زموږ او سنې اقتصاد یوه نيمه استعماری اقتصاد
 او دامپرياليزمنه اړه نوي استعمار مدافعينو د نفوذ اصلي عامل پخپله دولت دي . لاندي حقیقت زمور
 ادعا لاضي تائید وي ددوهم پلان دداخلي مصارفو تمويل چه 9 / 11 ميليار دافغانيو ته رسيري .
 نيمائي 2 / 5 ميليار د افغانۍ د خارجي استهلاکي موادو در مرستي له لاري لاسته راغلي دي . او
 دا پخپله شي چه افغانستان د امپرياليزمنه او د نوي استعمار مدافعينو د بازار حیثیت ھانته خوندي
 کري دي .

په دغسي " کمکونو " کي دخارجي دولتونو برخه په لاندي توګه ده .

امریکا 1373 ميليون افغانۍ .

شوروي اتحاد 1098 ميليون افغانۍ

لويديز آلمان 388 ميليون افغانۍ

دنري دخواراکي موادو مؤسسه (دامپرياليستي دولتونو تر نظارت لاندي) 51 ميليون افغانۍ

پرسپره پردي دفني او تخنيكي امدادو مجموعه چه در مر بوطوموافقت نامولاندي) فرهنگي تواميونه او نور) افغانستان نه ورکريشي دي په کال کي تقربيا 10 ميليون دالر ته رسيري چه خارج نه محصليونو استول او دخارجي متخصصينو استخدام په هغه کي اساسي برخه لري . له دي نه هرگذري چه دولتي اقتصاد پخپله د fasد استعماری فرهنگ او دهنه نوي ورسي تلونکو د نفوذ اصلي عامل گنل کيژي .

اوں نو وگورو چه ددهم پلان په جريان کي دولتي اقتصاد نه ھه نتيجي لاس ته راغلي دي . په دغه پلان که مواصلات او مخابرات لماني مقام لري يعني ددهم پلان دقيقی مصرف له مجموعي څخه په سلوکي پنځه ديرش " 9 مليارد او 100 ملييون افغاني " او بیا بالترتيب معادن و صنایع په سلوکي 7 / 34 / 9 مليارد، کرهني او او بولګولو په سلوکي 6 / 26 / 40 مليارد 300 ميليون، دارقام پخپله ددي شاهد دي چه ددهم پلان په افغانستان کي یوه نيمه استعماری اقتصاد پربنا باندي درول شوي دي چه تاجر دلال بروکرات، اميراليزم او دنوی استعمار مدافعنو ګتني تامينوي. څکه چه عصری مواصلات او مخابرات پخپله دتاجر دلال دبهره کشي، او استعمار اصلي شريط او اساسی تکي دي . د طبیعي منابعو سروي د اميراليزم او دنوی استعمار مدافعنو ته داستثمار زمينه برابروي .

دېنځه کلن پلان صنعتي تولیدات دا اقتصاد هغې ځانګي تقویت کري دي چه د تاجر دلال بروکرات ، اميراليزم او دنوی استعمار مدافعنو په خدمت کي دي لکه چه دبرق دائرژي زياتولي ، سکاره ، ګاز، پختي او نور ددغه مطلب هرگند مثل دي نوځکه دهیواد په اقتصادي ددهم پلان نتيجي په عمومي صورت دالاندي نتيجي دي .

په مالي دګرکي اميراليزم او دنوی استعمار مدافعنو ته زموو اړوالي لاپسي ديرشوي دي . دا اقتصادي زير بنا په دګر کي داميراليزم او دنوی استعمار مدافعنو داستثمار زمينه لانورهم برابروي. د ملي او محلی تولیداتو په دګرکي د ملي تاجر، کسبګرانو او کليوالی کورني اقتصاد ورشكست کري او ورته سخت توان رسولي دي .

دکر هنی په برخه کي دخوراکي تولیداتو د کموالي عامل ګرځيدلي او اړتیاوي یې داسته للاکي او اومه صنعتي صادراتي مواد زياتولي زموژ له نظره لاپسي ديرکري دي .

"نوربيا"

اعتصاب کارگران فابريکه جنګلک

روز سه شنبه 24 ثور کارگران فابريکه جنګلک از ساعت 8 صبح تا شام بدون صرف غذائي پيشين دست به اعتصاب زده بودند . خواسته هاي آنان کوپون ، افزودي معاش ، تهيه وسایل حمل و نقل ، دريشي وغيرها بود . دراخير کارگران فيصله کردندا که تا احراق حقوق خويش دست از اعتصاب نخواهد برداشت .

شعله جاوید به کارگران جنګلک و دیگر رنجبرانی که درک کرده اند: " جز از طریق مبارزه پیگیر و مداوم نمی توان حقوق خويش را بدست آورد" درود و شاد باش مي گوید .

ق . ش

به رنجبران

تواین انسان دوران ساز، ای سازنده تاریخ
 چرائی این چنین دربند ارباب غنا و زر
 که از نیروی بازوی تو این دژخیم افسونگر
 بدست آورده آن زر را
 چرا ای رنجبر ای پیشتاز خلق زحمتکش
 بیک جنبش
 بیک عصیان
 نمی سازی رها خودرا
 تومیدانی که یک مشت سیاه اندیش
 سخن گویند از تولیک
 نیند آگاه از رنج روان سوزت
 همی دانی توای انسان دوران ساز
 که آخر این نظام کهنه و فرتوت ملاکی و هم آهنگ استعمار
 دگرگون میشود از خشمت و نابود می گردد
 و در پایان این شام سیاه تیره روزی ها
 جهان روشن شود از شعله خورشید رستاخیز جان بخشت
 تو میدانی که بس اهریمن آدم رخ شیاد و بد گوهر
 به فرجامین نفس هایش قرین گردیده و خواهد
 که با آهنگ شیپور پلیدی سازنو سازند.
 بدان کاین نای خشن آواز و بدآهنگ
 جزاين ديري نمي پايد
 و سازی هم نخواهد ساخت
 تواین انسان دوران ساز آگاهی
 که جز نیروی شبکون عظیم صنف کاریگر
 و جز رزمندگی های سریع صنف برزیگر
 نباشد راه آزادی در این دژستم گستر

لهیب

مبارزه با سازشکاران جز لاینفک مبارزه با امپریالیزم است

امپریالیزم بین المللی به سردمداری ایالات متحده امریکا در مقابل مبارزه قهرمانانه و قهرآمیز خلق
 های پیروزمند و کبیر آسیا، افریقا و امریکای لاتین بزانو درآمده است و اکنون آخرین نیرنگ های
 سالوسانه اش را بکار می بندد تا باز هم به عمر به اصطلاح آفتاب سرکوش چند روزی بیفزاید.
 دست نشاندگان و عمل امپریالیزم در هرجایی که بر مسند قدرت نشسته اند، به هزاران دسیسه مانند
 مغروفی که بخواهد آخرین دست و پا را برای نجات بزندمتousel می شوند، تا اراده رزمnde توده ها

را در هم شکنند. در صفووف شان رخنه کنند ، ایمان شانرا به مبارزه و دگرگونی اجتماع سست گردانند و امید به پیروزی شانرا بکشند . اما سرانجام این خلق است که پیروز می شود نه ارجاع. خشم بنیان کن و توفان زای توده مانند سیل بی امان ناگهان نازل می شود و دنیای ننگینی را که مرتتعین پاسدار آنند، بهم می ریزد. و چون آذربخش درخشنان تند و خونین خس و خاشاکی را که دوسته به چرخ تاریخ چسبیده اند و خواستار برگرداندن آن به عقب اند می سوزاندنوابود می کند. غولان پای گلین را که سد راه ایشان است از راه دور می نماید و راه خود را به پیش باز می کند . دشمن خلق در صف مقابل قرار دارد و داغ سیاه خیانت بر جبین اش نقش بسته است . شناختن این عفریت مکار که مانند رامشگران برای فریب توده دست می افشارند و هدیه قلابی پیشکش میکند ممکن بسیار دشوار نباشد . دشمن برای آنکه در صف فشرده و آهینین مردم رخنه کند دشمنان دوست نما را در عقب جبهه و در صفووف شان بنام متفرق و پیشروجا می زند .

شناخت این دشمن که دوست نماست ولی دوست نیست به مراتب دشوارتر است اینان به ظاهر خودرا هم جبهه مردم قلمدادمی کنند ، کوس مردم را به صدا در می آورند و داد خلق و توده می زنند و سنگ مردم پرسنی را به سینه می کوبند . اما لاطائلاتی را به جامعه عرضه می دارند که مدتها پیش از طرف کثیف ترین عناصر خادمین به ارجاع و خانین به رنجبران از لجن زار راست روی ها و تجدید نظر طلبی ها و سازش کاری ها سرچشمه گرفته ونشو ونمایافته است . ایشان این کهنه ترین و فاسد ترین اندیشه های زهرآگین را بنام پیشرو ترین تکر ، رنگ زده و بخورد توده ها می دهند ، غافل از اینکه آنچه را امروز ایشان جهت طول عمر ارجاع ، پرده کشیدن روی اعمال و قیحانه و بیشمانه و بردن مردم به امید آب به سراب پیشکش می کنند، مدتها پیش همه جانبه و بطور قطعی رد شده و شرایط عینی کلپ این گونه نظرات خرد بورژوا مآبانه و مردم کش را به اثبات رسانیده و طرفداران آن به گودال تباھی و خیانت به توده ها در غلطیده اند . این عناصر نمونه آخرین تلاش مذبوحانه ارجاع برای حفظ و حراست آن چیزی است که بزور قاپیده و به جبر قبولاند است .

وظیفه و مسئولیت هر انسانی که سرسپرده آنست که با مردم دنیائی بیافریند که در آن از بهره کشی و استثمار خبری نباشد و اختلاف منافع از میان برخیزد. انسانی که آرزوی آتشین ادای وظیفه در مقابل مردم رادردل پرورانده و آنرا با عمل انقلاب مزج می کند، انسانیکه فریاد می زند برخیزید وزنجرها را بدوارفگنید ! اینست که با مبارزه پیگیر و آتشی ناپذیر علیه ارجاع با خادمین ارجاع نیز سرخтанه مبارزه نموده ایشان وایدئولوژی منحط ایشان را رسوا و افساء کنند . تالبه تیز مبارزه بطرف دشمن و دشمنان داخل جبهه نباشد تا ندیشه های پیشرو از لوث هاله و غبار عوام فریبانه ایکه آستان بوسان ارجاع برای اغفال مردم بدور آن کشیده اند پاک نشود . مشکل که بسر منزل مقصود بررسیم تا وقتی پیکار بالمپر بالیزم بین المللی بسردمداری امریکا بامبارزه علیه مدافعين استعمارنوین آمیخته نشود. دشوار است به صفت پیش آهنگ توده ها را از اسارت و بندهای که در زندگی درپای شان پیچیده شده رهائی بخشد.

نامه از رنجبران

به اداره محترم شعله جاوید :

ما کارگران فابریکه خانه سازی از کارکنان جریده شعله جاوید تقاضاداریم که آوازما را به تمام خلق ستمدیده برسانند .

امروز که ما انسان ها بنام کارگر در پائین ترین سطح زندگی قرار گرفته ایم علت آن استثمار بیرحمانه طبقه سرمایه دار است . زیرا ما محاکوم در زندان کاریم بدین معنی که در عقب ماشین ساخته دست بشرکورشونیم ، دست ما قطع گردد، پای ما فلنج گردد وبالاخره با یک ضربه بی مقدار

زندگی را وداع کنیم . ما کارگران حتی از ابتدائی ترین حقوق کارگری محرومیم ، خواسته های ما ذیلاً توضیح می گردد :

کوپون موادراتزاقي که از چندین سال بدين طرف بما داده نمي شود باید مانند سایر کارکنان دواير داده شود . رئيس فابریکه ادعا می کند کسانی مستحق کوپون می گرددند که عقد قرارداد جدید نمایند هر کارگر حق دارد صورت اجرای یك کار سنگین مورد پداش و مكافات قرارگیرد در صورتیکه علائق کارگر را بدون موجب از فابریکه قطع می سازند باید دوماهه معاش بوی بپردازند ، در حالیکه اگر کارگر به اختیار خود کار را ترک کند مجبور ومکلف است یکماهه معاش را به فابریکه بدهد .

هر کارگر حق دارد در یکسال دوست دریشی بگیرد در حالیکه ما کارگران خانه سازی در ظرف دوسال در مقابل پول نقد یك دست دریشی گرفته ایم .

طبق قانون کار و کارگر هر کارگر حق دارد که شامل بیمه باشد ولیکن ما تاکنون اگاه نیستیم که داکتر کیست و بیمه صحیح در کجاست . اگر کدام بیماری عاید حال ما گردد ، به پول شخصی خود تداوی نمائیم و بعد از رفع بیماری به کار حاضر شویم و تصدیق دکتر بیاوریم . تصدیق ما مورد قبول رئيس فابریکه واقع نمی شود .

قانون کار و کارگر در ظرف یکسال بیست روز رخصتی بنام ضرورت قابل شده مگر رئيس فابریکه ما را لازم استفاده این رخصتی محروم می سازد .

دستگاه نجاري فابریکه خانه سازی ابزار لازمه را بالای خود کارگران خریداری می کند آیا این رویه ستمگرانه نیست ؟

ما کارگران فابریکه خانه سازی اکنون به تمام معنی درک کرده ایم که هیچیک از خواسته های ما از مجاری قوانین موضوعه برآورده شد . نمی تواند جزاینکه تمام کارگران و رنجبران با هم هماهنگ شده علیه ظلم واستبداد مبارزه کنیم و حقوق پایمال شده خویش را بدست آوریم .

چند خبر

تظاهرات پیگیر و مداوم

پیکار مداوم و خستگی ناپذیر طلب مکاتب تخنیک عالی میخانیکی کابل و صنایع علیه فرهنگ نیمه ملکی و نیمه استعماری از چند روز بدين طرف لرزه براندام مستبدین انداخته و شوری در فضای کابل طنین انداز است . این حرکت با جنبش های پیگیر رنجبران ازان خشم روزافزون درونی مردم این ملک نمایندگی می کند که از سالیان دراز علیه ظلم و بیداد جهالت و گسترش فرهنگ استثماری دارد .

شعله جاوید این جنبش های ضد فرهنگ ملکی واستعماری را به نظر قدر نگریسته و به مبارزان آن درود و شاد باش می گویند .

* * *

خبرنگار ما از ولایت بلخ گذارش می دهد . که بروز سه شنبه 10 ثور گروهی از متعلمین لیسه باختر در صحن لیسه گرد آمده و می خواستند دست به مظاهره بزنند . انگیزه این اقدام آنان روش بیدادگرانه آمر مکتب بوده که می خواهد با توسل به ارعاب و تهدید از تجلی افکار شاگردان آگاه و پیشرو جلوگیری کند . ولی مقامات حاکمه در ولایت بلخ با گسیل داشتن پولیس و زاندارم از تظاهرات متعلمین ممانعت بعمل آورند .

کارکنان محترم جریده شعله جاوید :

چون این جریده بعد از "ندای خلق" اولین جریده است که از حقوق پایمال شده کارگران ، دهقانان و توده های زحمتکش مردم دفاع نموده و همیشه صدای مارا که سازندگان تاریخ بشر هستیم انعکاس می دهد ، تمناداریم که دریک ستون این جریده این مسئله را نیز درج کنید .
قضیه ازین قرار است :

"بروز پنجشنبه 12 ثور مدیر تخنیک سمنت غوری پلخمری برای اجرای کارهای خانه خود یعنی آبرسانی ، شستن کالا و پاک کردن خاکروبه و بعضی کارهای شاقه دیگر ، میخواست یکنفر کارگرپروره را به آنجا بفرستد ، کارگر جوان برخلاف میل آمر ، زیر بار نرفت که درنتیجه کارگر موصوف بعد از یک کنکاری مفصل از کاربرکنار گردید .

صاحب امتیاز و مدیرمسئول
دکتر رحیم محمودی
آدرس: حصه اول جاده میوند
حساب در پشتی تجاری
بانک
(7274)
حق الاشتراك
قیمت هر شماره دو افغانی
هر پنجشنبه نشر می شود
مرکز 100 افغانی
ولايات 110 افغانی
خارج 10 دالر
دولتی مطبعه

(بازتابیپ کننده "حبیب")